

Skatteministeriet

5. september 2019

J.nr. 2019 - 7908

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 36 af 20. august 2019 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rune Lund (EL).

Morten Bødskov

/ Merete Godvin Jensen

Spørgsmål

Det fremgår af svaret på SAU alm. del – spørgsmål 100 (folketingsåret 2017-18), at ”Beskæringen af fradragsretten for nettofinansieringsudgifter sker ved, at selskaber mv. alene kan fradrage nettofinansieringsudgifter i det omfang, de ikke overstiger den skattemæssige værdi af selskabets aktiver ganget med en standardforrentningssats (senest opgjort til 2,9 pct. for indkomståret 2018).” Ministeren bedes eksemplificere dette ved to regneeksempler på virksomheder med forskellige ratioer mellem aktiver og nettofinansieringsudgifter, således at:

– Virksomhed A har aktiver til en skattemæssig værdi på 500 mio. kr. og nettofinansieringsudgifter for 1,5 mia. kr.

– Virksomhed B har aktiver til en skattemæssig værdi på 100 mio. kr. og nettofinansieringsudgifter for 10 mia. kr.

Her bedes anvendt enten den i svar nr. 100 opgivne standardforrentningssats på 2,9 pct. for 2018 eller den sats, der anvendes i 2019, for så vidt den reguleres. Ministeren bedes også angive, hvilken skattemæssig værdi fradraget er sat til. Endelig bedes ministeren foretage den samme beregning for virksomhed A og B, hvis standardforrentningssatsen er sat til 2 pct.

Svar

Reglerne om rentefradragsbegrænsning i selskabsskattelovens § 11 B (renteloftet) medfører, at der sættes et maksimum for de nettofinansieringsudgifter, som kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, *jf. besvarelsen af SAU alm. del – spørgsmål 100, folketingsåret 2017-18*.

Beskæringen af fradragsretten for nettofinansieringsudgifter sker ved, at selskaber mv. alene kan fradrage nettofinansieringsudgifter i det omfang, de ikke overstiger den skattemæssige værdi af selskabets aktiver ganget med en standardforrentningssats (senest opgjort til 2,7 pct. for indkomståret 2019). Beskæringen kan dog maksimalt nedsætte indkomstårets fradragsberettigede nettofinansieringsudgifter til et beløb på 21,3 mio. kr. Nettofinansieringsudgifter, der beskæres, bortfalder og kan således ikke fremføres til senere indkomstår.

I de to eksempler i spørgsmålet er forskellen på aktiver og nettofinansieringsudgifter så stor, at alle nettofinansieringsudgifter over bundgrænsen på 21,3 mio. kr. bortfalder uden at kunne fradrages¹. Nedenstående eksempler er derfor justeret, så de bedre illustrerer mekanismen i renteloftet.

¹ For virksomhed A betyder det, at nettofinansieringsudgifter for 1.478,7 mio. kr. bortfalder, mens det for virksomhed B betyder, at nettofinansieringsudgifter for 9.978,7 mio. kr. bortfalder.

Eksempel A:

En virksomhed antages at have aktiver for i alt 1.500 mio. kr. Ved en standardforrentningssats på 2,7 pct. kan virksomheden således maksimalt fradrage nettofinansieringsudgifter for 40,5 mio. kr. årligt (2,7 pct. x 1.500 mio. kr.).

Virksomheden antages desuden at have en gæld på 500 mio. kr., hvor renten forsimplet antages at udgøre 10 pct. om året, så de samlede nettofinansieringsudgifter udgør 50 mio. kr. om året. Heraf vil virksomheden kunne fradrage 40,5 mio. kr., mens de resterende 9,5 mio. kr. hverken kan fradrages i indkomståret eller i efterfølgende år. Skatteværdien af fradraget udgør ved en selskabsskat på 22 pct. 8,9 mio. kr., jf. tabel 1.

Hvis standardforrentningssatsen nedsættes fra 2,7 pct. til 2,0 pct. vil virksomheden maksimale kunne fradrag 30,0 mio. kr., hvilket svarer til en skatteværdi på 6,6 mio. kr.

Tabel 1. Eksempel A – virksomhed med nettofinansieringsudgifter over bundgrænsen på 21,3 mio. kr.

(mio. kr.)		I dag	Nedsat sats
Aktiver	(a)	1.500,0	1.500,0
Standardforrentningssats	(b)	2,7 pct.	2,0 pct.
Maks. fradrag for nettofinansieringsudgifter	(c)=(a)*(b) dog minimum 21,3	40,5	30,0
Gæld	(d)	500,0	500,0
Rentesats	(e)	10 pct.	10 pct.
Renteudgifter (nettofinansieringsudgifter)	(f)=(d)*(e)	50,0	50,0
- der kan fradrages	(g)=(c)	40,5	30,0
- der bortfalder	(h)=(f)-(g)	9,5	20,0
Skatteværdi af fradrag for nettofinansieringsudgifter	(i)=22 pct.*(g)	8,9	6,6

Kilde: Skatteministeriet

Eksempel B:

Hvis virksomheden i eksempel A i stedet kun havde aktiver for 500 mio. kr., ville den umiddelbart kun kunne fradrage nettofinansieringsudgifter for 13,5 mio. kr. (2,7 pct. x 500 mio. kr.). Reglerne sikrer dog, at virksomhederne altid kan fradrage 21,3 mio. kr. Antages samme nettofinansieringsudgifter på 50 mio. kr. som i eksempel A kan virksomheden således maksimalt fradrage 21,3 mio. kr., mens fradraget for de resterende 28,7 mio. kr. bortfalder, jf. tabel 2. Dette ændres ikke, hvis standardforrentningssats nedsættes fra 2,7 pct. til 2,0 pct.

Tabel 2. Eksempel B – virksomhed med nettofinansieringsudgifter under bundgrænsen på 21,3 mio. kr.

(mio. kr.)		I dag	Nedsat sats
Aktiver	(a)	500,0	500,0
Standardforrentningssats	(b)	2,7 pct.	2,0 pct.
Maks. fradrag for nettofinansieringsudgifter	(c)=(a)*(b) dog minimum 21,3	21,3	21,3
Gæld	(d)	500,0	500,0
Rentesats	(e)	10 pct.	10 pct.
Renteudgifter (nettofinansieringsudgifter)	(f)=(d)*(e)	50,0	50,0
- der kan fradrages	(g)=(c)	21,3	21,3
- der bortfalder	(h)=(f)-(g)	28,7	28,7
Skatteværdi af fradrag for nettofinansieringsudgifter	(i)=22 pct.*(g)	4,7	4,7

Kilde: Skatteministeriet